

РЕШЕНИЕ

№ 391

гр. София , 29.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 9-ТИ ТЪРГОВСКИ в публично заседание
на двадесет и седми януари, през две хиляди двадесет и първа година в
следния състав:

Председател: Людмила Цолова

Членове: Светла Т. Станимирова
Женя Димитрова

при участието на секретаря Диана В. Аначкова
като разгледа докладваното от Светла Т. Станимирова Въззивно търговско
дело № 20201001002254 по описа за 2020 година

Производството е образувано по **три броя** въззивни жалби **против** решение №44 от
08.04.2020г. на Врачанския окръжен съд, ТО, постановено по т.д.№ 117/2018 г.

„МК ТРАНСИНЖЕНЕРИНГ“-ЕООД – ответник в първата инстанция чрез
пълномощника му адв.М.Д. обжалва решението **в частта**, с която *на основание*
чл.694,ал.2,т.2 от ТЗ съдът е приел за установено в отношенията на длъжника, синдиците
и всички кредитори на несъстоятелността съществуването на публични вземания на НАП
срещу „Пикадили“-ЕАД /Н/ на основание Ревизионен акт № Р-29002915007357-091-001 от
10.06.2016 г. и Ревизионен акт № Р-29002916007608-091-001 от 26.04.2017 г. под условие,
както и съществуването на публични вземания на основание Декларации по чл.55 от ЗДФЛ,
Справки декларации по ЗДДС, Декларации образец 6, 15 броя Наказателни постановления,
издадени от НАП, ТД „Големи данъкоплатци и осигурители“, Българска агенция за
безопасност на храните, Комисията за защита на потребителите и ИА „Главна инспекция по
труда“. *Моли съда да отмени решението в обжалваната му част и отхвърли предявените*
искове. При условията на евентуалност, ако приеме исковете за основателни, то моли съда
да приеме, че предявените от НАП вземания не се ползват с привилегията по чл.722,ал.1,т.1
от ТЗ, а са с *поредност на удовлетворяване по чл.722,ал.1,т.6 от ТЗ.*

Жалбоподателят излага доводи за неправилност на решението поради нарушение на
материалния закон и необоснованост. Жалбата е подробно мотивирана.

Отговори от другите страни не са постъпили.

НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ /НАП/ - ищец в първата инстанция, обжалва решението на Врачанския окръжен съд **в частта**, с която е отхвърлен предявения иск по чл.694,ал.2,т.2 от ТЗ *за установяване съществуването и дължимостта на публични вземания в общ размер на 3 836,96 лева, ведно с лихвите, начислени от 04.01.2018 г. до окончателното погасяване на главниците*. Моли съда да отмени решението в обжалваната му част и постанови друго, с което уважи и тази претенция в общ размер на 3 836,96 лева /главница и лихви, начислени до 03.01.2018 г./, ведно с лихвите, начислени от 04.01.2018 г. до окончателното погасяване на главниците, което вземане е възникнало на основание Акт за установяване на задължение № П-29002917105031-135-001 от 14.08.2017 г., издадено от ТД „Големи данъкоплатци и осигурители“ на НАП.

В жалбата излага доводи за незаконосъобразност и необоснованост на решението в обжалваната част. Подробни доводи са развити в жалбата.

В законния срок е постъпил *отговор от ответника „МК ТРАНСИНЖЕНЕРИНГ“-ЕООД*, в който развива подробни съображения за неоснователност на жалбата на НАП с молба за оставянето ѝ без уважение като неоснователна.

СИНДИЦИТЕ на „ПИКАДИЛИ“-ЕАД /Н/ Р. М. и А. К. обжалват решението на Врачанския окръжен съд **в осъдителната част**, с която е уважен предявения от НАП иск по чл. 694, ал.2,т.2 от ТЗ. Излагат доводи за незаконосъобразност на решението в обжалваната част и молят въззивния съд да го отмени и отхвърли предявените иски като неоснователни. В законния срок отговори не са постъпили.

Софийският Апелативен съд, като взе предвид доводите на жалбоподателите и събраните по делото доказателства, приема следното:

Всички въззивни жалби са подадени от надлежни страни в срока за обжалване и са процесуално допустими. Разгледана по същество е основателна жалбата на НАП. Съображенията на съда са следните:

Фактическите обстоятелства по делото са подробно и правилно изяснени от първоинстанционния съд, поради което и на основание чл.272 ГПК съдът изцяло споделя изложените мотиви и препраща към установените факти.

По делото не е спорно, че с решение от 07.12.2017 г. на Врачанския окръжен съд по т.д. №15/2017г. е обявена неплатежоспособността на „Пикадили“-ЕАД и е открито производство по несъстоятелност. Решението е вписано в търговския регистър на същата дата - 07.12.2017г.

Не е спорно също така, че с Решение №345/17.02.2017г. по т.д.н.№898/2016г. на СГС е обявена неплатежоспособността на „Пикадили“-ЕАД, открито е производство по

несъстоятелност и за временен синдик на дружеството е назначена Р. Т. С Решение №829/10.04.2017г. Софийски апелативен съд е обезсилил решението на СГС и е прекратил производството. Подадената касационна жалба е оставена без разглеждане с Определение №236/12.10.2017г. по т.д.№1488/2018г. на ВКС.

След откриване на производството по несъстоятелност в рамките на т.д.№15/2017г. на Врачанския ОС, **с молба от 05.01.2018г.** НАП е предявила пред съда по несъстоятелността публични вземания срещу „Пикадили“-ЕАД в общ размер на 13 228 168.82лв., **които са включени** в изготвения от синдиците списък на **приети вземания по чл.685, ал.1 от ТЗ.**

По възражение по чл.690 от ТЗ, подадено от настоящия ответник „МК Трансинженеринг“-ЕООД, предявените от НАП публични вземания в исковия размер **са изключени от списъка на приетите вземания** и са включени в списъка на неприетите с Определение №479/13.09.2018г.

В исковата молба НАП излага твърдения, че са налице изпълнителни основания, които установяват публични държавни вземания, дължими от дружеството, по отношение на което е открито производство по несъстоятелност, а именно:

-Ревизионен акт №Р-29002915007357-091-001 от 10.06.2016г., издаден от НАП, ТД „Големи данъкоплатци и осигурители“, като с акта са установени задължения за довносяне в общ размер на 1 651 382.30 лв. и лихви за просрочие към тях общо в размер на 393 674.18лв.;

- Ревизионен акт№Р-29002916007608-091-001 от 26.04.2017г. на НАП, ТД „Големи данъкоплатци и осигурители“, с който са установени задължения за внасяне в размер на 5 333 908.11лв. и лихви за просрочие към тях в общ размер 705 025.98лв.;

- Акт за установяване на задължение №П-29002917105031-135-001 от 14.08.2017г., съставен на основание чл.106, ал.1 от ДОПК във връзка с искане на „Пикадили“-ЕАД за извършване на корекция в намаление на задълженията по декларации по чл.55, ал.1 от ЗДДФЛ и чл.201, ал.1 от ЗКПО, с който е установен размер на задълженията за данъци и/или задължителни осигурителни вноски към 14.08.2017г. в размер общо на 3 389.96лв.

- Справки декларации за ДДС за периода м.януари, февруари, април, май, юни, юли и август 2016г. /7 броя/; **Декларации по чл.55 от ЗДДФЛ** от 30.10.2015г., 29.01.2016г., 20.04.2016г., 31.01.2017г. и 02.05.2017г. /5 броя/; **Декларации - Образец 6 по КСО** за периода от 18.11.2015г. до 14.07.2017г./24 броя/;

-Наказателни постановления /15 броя/ за наложени на „Пикадили“-ЕАД глоби и имуществени санкции, издадени на 22.07.2016г., 02.08.2016г., 16.01.2017г., 03.12.2014г., 27.10.2015г., 20.05.2016г., 08.10.2014г., 05.06.2014г., 30.01.2015г., 30.09.2014г.,05.04.2016г., 10.08.2015г.и 29.04.2015г.

Публичните вземания за имуществени санкции по тези НП се разделят на: 1/възникнали до датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност -12 300 лв. главици и 582,13 лв. лихви; 2/ възникнали лихви след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност, изчислени в периода от 08.12.2017 г. до 03.01.2018 г. – 11,25 лева.

Пред настоящата инстанция не е спорно, че двата ревизионни акта не са връчени надлежно на дружеството-длъжник. Първоинстанционният съд е изложил подробни мотиви в тази насока, обсъждайки събраните по делото доказателства за връчването им, приемайки, че не е спазена процедурата по връчване, уредена в ДОПК. Въззивният съд изцяло споделя изложените съображения и на основание чл.272 ГПК препраща към тези мотиви.

Първоинстанционният съд е уважил установителния иск по чл.694,ал.2,т.2 ТЗ за съществуването на публични задължения на длъжника „Пикадили“-ЕАД /Н/ на основание Ревизионен акт от 10.06.2016 г. и Ревизионен акт от 26.04.2017 г. *под условие*, на основание чл.164,ал.5 ДОПК, във вр. с чл.725,ал.1 от ТЗ, **както и** съществуването на публични вземания на основание Декларации по чл.55 от ЗДФЛ, Справки декларации по ЗДДС, Декларации образец-6, 15 броя Наказателни постановления, издадени от НАП, ТД „Големи данъкоплатци и осигурители“, Българска агенция за безопасност на храните, Комисията за защита на потребителите и ИА „Главна инспекция по труда“.

Отхвърлил е иска по отношение на претендираното вземане на основание **Акт за установяване на задължение от 14.08.2017г.**, съставен на основание чл.106, ал.1 от ДОПК с мотиви, че публичните вземания на държавата не са установени с надлежен и влязъл в сила акт по см. на чл.687,ал.2 от ТЗ. Съдът е изложил подробни мотиви, касаещи нередовното връчване на акта. Приел е също, че актът за установяване на данъчни задължения е ревизионният акт, който е заключителен в производството по глава XX от ДОПК, а представения Акт за установяване на задължения не е годно изпълнително основание.

Съдът е приел, че публичните вземания, възникнали по силата на **двата ревизионни акта**, са установени по безспорен начин, но и при двата липсва надлежно връчване, т.е. същите не са влезли в сила и задълженията не са изискуеми. Поради това е приложил разпоредбата на чл.164,ал.5 ДОПК, във вр. с чл.725,ал.1 от ТЗ и е приел, че следва да бъдат включени под условие в списъка с приети вземания при условията на чл.725,ал.1 от ТЗ.

По отношение на предявените публични вземания, установени с подадени от длъжника „Пикадили“-ЕАД декларации по ЗДДС, ЗДФЛ и ЗКПО, съдът е приел, че предявеният иск е основателен и доказан и го е уважил изцяло.

Спорни и пред настоящата инстанция са въпросите за съществуването и дължимостта на публични вземания в общ размер на 3 836,96 лева, ведно с лихвите, начислени от 04.01.2018 г. до окончателното погасяване на главниците по Акт за установяване на задължение от

14.08.2017 г.; следва ли вземанията по двата ревизионни акта /невлезли в сила/, да се включат под условие в списъка с приети вземания; представените декларации по ЗДДС, Декларации по чл.55 от ЗДДФЛ и Декларации - Образец 6 по КСО съставляват ли годно основание да установят публично задължение по основание и размер; изискуеми ли са задълженията по представените 15 броя наказателни постановления; следва ли вземанията на НАП да са с поредност на удовлетворяване по чл.722,ал.1,т.1 ТЗ.

Въззивният съд намира, че представения от ищеца Акт за установяване на задължение от 14.08.2017 г. е годно изпълнително основание и установява изискуеми държавни вземания в претендиращия размер от 3389.96лв. – данъци и задължителни осигурителни вноски към 14.08.2017г.

Този акт е съставен на основание чл.106, ал.1 от ДОПК, във връзка с искане на „Пикадили“-ЕАД за извършване на корекция в намаление на задълженията по декларации по чл.55, ал.1 от ЗДДФЛ и чл.201, ал.1 от ЗКПО.

Ищецът не е представил описаните като неразделна част на акта покана по чл.103 от ДОПК, протоколи за проверки и съобщения. Разписката за връчване на акта не е оформена. Не е оформена и разписката към протокол от 15.09.2017г. Представени са протоколи за посещения на адреса по седалището на длъжника от 16.08.2017г. и 24.08.2017г., в които е отразено, че представляващата дружеството А. Б. и друго лице за контакт не са открити. /Във всички изготвени от данъчните служители книжа по връчване на РА , като представляващ данъчния субект е вписана А. Б. Б./ Видно е, че не е изчерпана цялата процедура, уредена в чл.32 от ДОПК за надлежно връчване на акта.Следователно същият не е влязъл в сила и установените с него публични задължения не са изискуеми.

Това обаче не означава, че същите не съществуват, т.е. че представения Акт за установяване на задължение не е годно изпълнително основание да установи съществуващи данъчни задължения, както се твърди от жалбоподателите „МК Трансинженеринг“-ЕООД и синдиците на „Пикадили“-ЕАД. Според разпоредбата на чл.209,ал.1 от ДОПК, принудително изпълнение на публични вземания се допуска въз основа на предвидения в съответния закон акт за установяване на вземането.Ал.2 изчерпателно изброява актовете, въз основа на които се предприема принудително изпълнение и според т.3 това са **актовете по чл.106 и 107**,независимо дали са обжалвани.Процесния акт за установяване на задължение от 14.08.2017 г. е съставен именно на основание чл.106,ал.1 ДОПК.Разпоредбите на чл.209 ДОПК са императивни.

С оглед изложеното съдът намира, че представения акт установява съществуващи публични задължения на несъстоятелния длъжник за данъци и задължителни осигурителни вноски към 14.08.2017г. в размер общо на 3 389.96лв. Поради това, че актът не е влязъл в сила, предвид разпоредбата на чл.164,ал.5 ДОПК, във вр. с чл.725,ал.1 ТЗ, същите следва да бъдат включени от синдика в списъка с приети вземания под условие. Това налага отмяна на решението в отхвърлителната му част, по отношение на това вземане, което следва да бъде

уважено. С оглед уважаване жалбата на НАП, следва да се отмени решението и в частта, с която същата е осъдена да заплати направените по делото разноски в размер на 80 лева, съразмерно с отхвърлената част от иска.

Предвид императивния характер на разпоредбата на чл.164,ал.5 ДОПК /ако вземането е установено, но актът не е влязъл в сила, то се включва под условие в списъка на приетите от синдика вземания и се удовлетворява по реда на чл.725,ал.1 от ТЗ, освен ако в закон е предвидено друго/, съдът намира за неоснователни доводите на жалбоподателите „МК Трансинженеринг“-ЕООД и синдиците на „Пикадили“-ЕАД, че вземанията, установени с двата ревизионни акта, описани по-горе, не следва да се включват под условие в списъка. Твърди се, че по делото липсват доказателства или твърдения ревизионните актове да са обжалвани и по отношение на тях да е налице висящо съдебно производство.А единствено в този случай съдът можел да включи тези вземания под условие, какъвто настоящият случай не е. Съдът намира тези доводи за неоснователни.Разпоредбата на чл.164,ал.5 ДОПК не поставя такова изискване.Фактическият състав на разпоредбата включва сбъдването на две условия: вземането да е установено и актът да не е влязъл в сила, т.е., независимо дали е налице или не процедура по обжалването му.При тяхното кумулативно наличие, вземането се включва под условие в списъка с приети вземания и се удовлетворява по реда на чл.725,ал.1 ТЗ.

Съгласно разпоредбата на [чл.164, ал.4 ДОПК](#), ако вземането е установено с влязъл в сила акт, синдикът незабавно го включва в списъка на приетите от него вземания така, както е предявено. Съгласно следваща ал.5, в случай, че вземането е установено, но актът не е влязъл в сила, последното се включва под условие в списъка на приетите от синдика вземания и се удовлетворява по реда на [чл.725, ал.1 ТЗ](#), освен ако в закон е предвидено друго. Разпоредбите на [чл. 164, ал. 4](#) и [ал. 5 ДОПК](#), са специални- те уреждат само приемането на вземанията с публичен характер и съгласно тях обстоятелството дали един акт за установяване на публично вземане е влязъл в сила или е невлязъл в сила акт, не се отразява върху преценката за съществуването на самото вземане, а само върху начина на приемането му и съответно- включване в списъка на приетите вземания. Ако актът е влязъл в сила синдикът е длъжен незабавно да включи вземането в списъка на приетите от него вземания така, както е предявено. Такова вземане не може да се оспорва по реда, предвиден за оспорване на вземанията в производството по несъстоятелност. При хипотезата на [чл.164, ал.5 ДОПК](#), предявеното публично вземане също се включва в изготвения от синдика списък на приетите предявени вземания, но под условие, с последиците на [чл.725, ал.1 от ТЗ](#), които настъпват едва при разпределението на осребреното имущество. В този смисъл е Решение №369 от 20.07.2007 г. на ВКС, II т.о.

Неоснователни са и доводите, че справките-декларации по ЗДДС, декларациите по чл.55 ЗДДФЛ и декларациите обр.6 не са актове, установяващи публични задължения, предвид разпоредбата на чл.108,ал.1 ДОПК, според която данъчните задължения и задълженията за задължителни осигурителни вноски се установяват с ревизионен акт по чл.118.

В чл.105 и сл. от ДОПК е уредено производство за предварително установяване на данъци чрез подаване на декларация от данъчния субект, в която се определя дължимия данък. Подадената в това производство декларация има качеството на частен документ, с който лицето само определя дължимия от него данък или който съдържа предоставена от данъчния субект информация относно факти и обстоятелства, които са от значение за определяне на данъчно задължение. Данъчният субект е длъжен да представи този документ пред приходната администрация по силата на закона *и да внесе дължимия данък в установените срокове, съобразно чл.105 от ДОПК.*

С декларациите по ЗДДФЛ, ЗКПО и ЗДДС лицата сами определят данъчната основа и размера на дължимия данък. Те имат установително действие *и служат като изпълнително основание за започване на процедура по принудително изпълнение, ако данъкът не е внесен в установените срокове.* Чл.209, ал.2, т.2 от ДОПК придава на тези декларации качеството на годно изпълнително основание.

След подаването на тези декларации „Пикадили“-ЕАД не е упражнило права по чл.104 от ДОПК да направи промени, свързани с декларираните данни и обстоятелства, основата и определените задължения и не е поискало от органа по приходите да издаде акт за установяване на задълженията му. От страна на приходната администрация също не е развита процедура и не е извършена корекция в условията на чл.106 от ДОПК. И тъй като липсват доказателства и твърдения от противната страна да е осъществена процедура по посочените текстове от данъчния субект и НАП, предвид императивната разпоредба на чл.209,ал.2,т.2 от ДОПК , тези декларации установяват по несъмнен начин предявените публични вземания, до какъвто извод е достигнал и първоинстанционният съд, уважавайки иска в тази му част. Изложените мотиви напълно се споделят и т този състав. Това налага потвърждаване на решението по отношение на тези вземания.

С въззивните жалби на двамата ответници се оспорват и вземанията на държавата **по представените наказателни постановления.**

Събраните по делото доказателства установяват, че **наказателните постановления**, с които са наложени имуществени санкции, са влезли в сила. Четири от тях с дата 22.07.2016 г., 02.08.2016 г., 02.08.2016 г. и 16.01.2017 г. , издадени от НАП, ТД „Големи данъкоплатци и осигурители“ са редовно връчени на „Пикаадили“-ЕАД чрез неговия пълномощник М. И. Г., за който са представени пълномощни да представлява дружеството. Не са представени доказателства тези постановления да са обжалвани и отменени. По отношение на останалите 11 броя НП, издадени от други административно наказващи органи, ищецът е представил решения на различни съдилища, с които същите са потвърдени. Видно е, че същите са влезли в законна сила и задълженията по тях са изискуеми и според разпоредбата на чл.209,ал.2,т.5 ДОПК са годно изпълнително основание, установяващо предявените публични вземания. Като е достигнал до този извод, първоинстанционният съд е постановил правилно решение, което следва да се потвърди и в тази му част.

По отношение на начислените лихви за забава върху главниците по разгледаните изпълнителни основания: Вземането за лихва за забава е акцесорно вземане и същото се дължи върху главницата, когато длъжникът е в забава. Пред първата инстанция е прието заключение /основно и допълнително/ на специализирана съдебно-счетоводна експертиза, неоспорена от страните, като ВЛ е дало в табличен вид подробни изчисления на база представените по делото доказателства за дължимите главници и лихви за забава до датата на решението за откриване производство по несъстоятелност на „Пикаадили“-ЕАД и след тази дата. Съдът много подробно е коментирал в мотивите си заключението и установените от ВЛ стойности на главници и лихви за забава, поради което настоящата инстанция изцяло препраща към тези мотиви на основание чл.272 ГПК. При установени и изискуеми публични задължения, при които длъжникът е в забава, несъмнено се дължи и лихва за забава върху същите. Поради това и предявените вземания за законна лихва върху главниците са основателни, установени по размер от заключението на ССЕ и следва да бъдат включени в списъка с приети вземания при същите условия като претендираните главници.

Публичните вземания за главница, възникнали до датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност, подлежат на удовлетворяване по чл.722, ал.1, т.1 от ТЗ, както е приел и първоинстанционният съд. С исковата си молба и с молбата за предявяване на вземания пред съда по несъстоятелността ищецът НАП е представил писмени доказателства /л.233- 370 от делото/ *за наличие на обезпечения на предявените публични вземания* - Запорно съобщение на ЧСИ С. Я., рег.№844 по изп.д.№3928/2015г., по което държавата е присъединен вискател, за наложен запор върху всички движими вещи, вземания и права на длъжника, който запор е вписан в ЦРОЗ; 18 броя Постановления на публичен изпълнител за налагане на обезпечителни мерки – запори върху движими вещи, МПС, вземания и права на длъжника, върху налични и постъпващи суми по банкови сметки; 7 броя удостоверения от ЦРОЗ за извършени вписвания на наложените запори.

Предвид събраните писмени доказателства както за налагането на обезпечителни мерки по реда на ДОПК и ГПК, така и за вписването на същите в ЦРОЗ, за НАП като представител на държаната като кредитор с публични вземания в производството по несъстоятелност е създадена привилегия да удовлетвори предпочтително публичните вземания, за обезпечаването на които са наложени запорите, при разпределение на суми, получени от реализация на имуществото, предмет на обезпечителните мерки.

Вземанията за лихви, възникнали до датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност, подлежат на удовлетворяване по реда на чл.722, ал.1, т.6 от ТЗ.

С оглед изложеното въззивният съд намира, че решението следва да бъде отменено само в отхвърлителната му част, с която е отхвърлен установителния иск по чл.694, ал.2, т.2 ТЗ за вземането, произтичащо от Акт за установяване на задължение от 14.08.2017г., съставен на основание чл.106, ал.1 от ДОПК, установяващ задължения за данъци и задължителни

осигурителни вноски към 14.08.2017г. в размер на 3 389.96лв., както и в частта, с която НАП е осъдена да заплати на „Пикадили“-ЕАД /Н/ направените от синдиците разноси в размер на 80 лева съобразно отхвърлената част от иска. Това вземане следва да се включи в списъка на приетите вземания под условие и подлежи на удовлетворяване по реда на чл.725,ал.1 от ТЗ.

В останалата част решението е правилно и следва да бъде потвърдено. Въззивните жалби на синдиците на „Пикадили“-ЕАД /Н/ и на „МК ТРАНСИНЖЕНЕРИНГ“-ЕООД са неоснователни и следва да се оставят без уважение.

С оглед изхода на спора във въззивната инстанция, претендираните разноси по списък на синдиците на „Пикадили“-ЕАД /Н/ не се дължат.

Така мотивиран, Софийският Апелативен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №44 от 08.04.2020г. на Врачанския окръжен съд, постановено по т.д.№ 117/2018 г. **в частта**, с която е отхвърлен иска на Национална агенция за приходите срещу „Пикадили“-ЕАД/Н/, „МК Трансинженеринг“-ЕООД и синдиците на „Пикадили“-ЕАД /Н/ по чл.694,ал.2,т.2 от ТЗ за установяване съществуването на вземане в размер на 3389.96лв., произтичащо от Акт за установяване на задължение № П-29002917105031-135-001 от 14.08.2017 г., издадено от ТД „Големи данъкоплатци и осигурители“ на НАП, **както и в частта**, с която НАП е осъдена да заплати на „Пикадили“-ЕАД /Н/ направените от синдиците разноси в размер на 80 лева съобразно отхвърлената част от иска, вместо което в отменената част **ПОСТАНОВЯВА**:

ПРИЗНАВА за установено в отношенията на длъжника, синдиците и всички кредитори на несъстоятелността **съществуването на публични вземания на Национална агенция за приходите** срещу „Пикадили“-ЕАД /Н/, ЕИК 103823381, със седалище и адрес на управление гр.Враца, ул.“Братя Миладинови“ №6, вх.А, ап.16 в размер на **3 389.96лв.**, произтичащо от Акт за установяване на задължение № П-29002917105031-135-001 от 14.08.2017 г., издадено от ТД „Големи данъкоплатци и осигурители“ на НАП, ведно със законната лихва от предявяването му пред съда по несъстоятелността – 05.01.2018 г. до окончателното изплащане.

Сумата от **3 389.96лв.** да се включи в списъка на приетите вземания под условие и подлежи на удовлетворяване по реда на чл.725, ал.1 от ТЗ.

ПОТВЪРЖДАВА решението в останалата му част.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____